

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 stycznia 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie IV Wydział Karny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Religa

Protokolant: Katarzyna Łuczak

Po rozpoznaniu w dniu 10.01.2017r. sprawy **M. K.** syna H. i G. urodz. (...) w W.;

Oskarżonego o to, że:

1. W dniu 27 czerwca 2016r. w W. przy ul. (...) usiłował dokonać kradzieży z włamaniem do jednego z lokali mieszkalnych poprzez wyważenie drzwi wejściowych łomem, powodując tym samym straty w wysokości 300 złotych na szkodę W. L. (1), przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary za przestępstwo podobne umyślne tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk;

2. W dniu 10 grudnia 2015r. w W. przy ul. (...) dokonał kradzieży z włamaniem do jednego z lokali mieszkalnych poprzez uszkodzenie zamka w drzwiach wejściowych a następnie zabór w celu przywłaszczenia mienia w postaci laptopa marki T. o wartości 1500 złotych oraz zegarka marki C. koloru złotego o wartości 1000 złotych, działając tym samym na szkodę M. S. w wysokości 1000 złotych oraz na szkodę M. R. w wysokości 1650 złotych, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary za przestępstwo podobne umyślne tj. o czyn z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk;

Orzeka:

I. Oskarżonego **M. K.** uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt 1 i za to na podst. art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk skazuje oskarżonego a na podst. art. 14 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

II. Oskarżonego **M. K.** uznaje w ramach czynu opisanego w pkt 2 za winnego tego, że w dniu 10 grudnia 2015r. w W. przy ul. (...) dokonał kradzieży z włamaniem do lokalu nr (...) poprzez uszkodzenie zamka w drzwiach wejściowych a następnie zabrał w celu przywłaszczenia mienie w postaci laptopa marki T. o wartości 1500 złotych oraz złotego łańcuszka o wartości 1000 złotych na szkodę M. R. oraz zegarka marki C. o wartości 1000 złotych na szkodę M. S. przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary za przestępstwo podobne umyślne tj. czynu z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to na podst. powyższych przepisów skazuje oskarżonego a na podst. art. 279 § 1 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

III. Na podst. art. 85, 86 § 1 kk łączy orzeczone kary i wymierza oskarżonemu karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

IV. Na podst. art. 63 § 1 kk zalicza na poczet orzeczonej kary okres zatrzymania oskarżonego od dnia 27.06.2016r. godz. 15.55 do dnia 28.06.2016r. godz. 17.10;

V. Na podst. art. 46 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz W. L. (1) kwoty 300 (trzysta) złotych, na rzecz M. S. kwoty 1000 (tysiąc) złotych, na rzecz M. R. kwoty 2500 (dwa tysiące pięćset) złotych;

VI. Na podst. art. 44 § 2 kk orzeka przepadek poprzez zniszczenie dowodów rzeczowych opisanych w wykazie na k. 102;

VII. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy adw. M. T. kwotę 420 (czterysta dwadzieścia) złotych oraz należny podatek VAT tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego z urzędu;

VIII. Zwalnia oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych na rzecz Skarbu Państwa.

Sygn. akt IV K 890/16

UZASADNIENIE

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10 grudnia 2015r roku w W. M. K. postanowił dokonać włamania do jednego z mieszkań znajdujących się w bloku przy ul. (...), ponieważ pod tym adresem zamontowany na klatce schodowej domofon był uszkodzony, zaś lokali w nim znajdujących się nie chronił wobec jego braku system monitoringu. W tym celu posiadał przy sobie odpowiednie narzędzia w tym łom. M. K. po zorientowaniu się odnośnie rodzaju oraz ilości zabezpieczeń posiadanych w różnych lokalach i spostrzeżeniu, iż w lokalu nr (...), drzwi wejściowe będą w jego ocenie łatwe do otwarcia, za pomocą posiadanego łomu dokonał ich wyważenia, przełamując tym samym zabezpieczenie tego mieszkania chroniące do niego dostęp. Po dostaniu się do środka zabrał z jego wnętrza laptop marki T. o wartości 1 500zł oraz złoty łańcuszek, który pozostawiony został w szufladzie komody o wartości 1 000zł na szkodę ich właściciela M. R. oraz zegarek marki C. o wartości 1 000zł na szkodę M. S., które to osoby w tym lokalu zamieszkiwały, a następnie oddalił się z tego miejsca w nieznanym kierunku. M. S. po powrocie do mieszkania około godz. 23:45 ujawnił, że drzwi od lokalu, które przed wyjściem zamykał na górny zamek są otwarte, spostrzegając w nich jednocześnie uszkodzenie górnego zamka w wyniku jego wygięcia do zewnętrznej strony. Następnie po wejściu do środka i ujrzaniu panującego wewnątrz bałaganu polegającego na porzuceniu rzeczy po całym mieszkaniu, o powyższej okoliczności poinformował telefonicznie współlokatora M. R. oraz wezwał na miejsce zdarzenia Policję. W tym czasie M. R. udał się na (...) W.(...)aby zgłosić okoliczność włamania. M. S. po wejściu do lokalu stwierdził brak należącego do niego zegarka marki C. oraz laptopa marki T. należącego do M. R., zaś M. R. dodatkowo stwierdził także brak należącego do niego złotego łańcuszka.

M. K. kolejną próbę dokonania włamania do mieszkania podjął w dniu 27 czerwca 2016r., kiedy to ponownie z tych samych względów co poprzednio wybrał budynek mieszczący się przy ul. (...). W tym celu w posiadanym przy sobie plecaku miał łom, śrubokręt, wiertło oraz rękawiczki. Tym razem postanowił dokonać włamania do mieszkania nr (...). Wybór tego lokalu spowodowany był okolicznością zamontowanych w nim starych drzwi. Około godz. 15:00 za pomocą posiadanego łoma tak jak uprzednio zaczął wyważać drzwi. W tym jednak czasie w przedmiotowym mieszkaniu znajdował się P. L., który przez wizjer widział próbę dokonania włamania przez M. K., o czym niezwłocznie telefonicznie poinformował Policję. M. K. nie mogąc dostać się do środka wobec braku możliwości pokonania zabezpieczeń drzwi, nie osiągnął zamierzonego celu w postaci ich otwarcia i dostania się do środka, po czym szybkim krokiem próbował oddalić się z tego miejsca. W tym czasie pod wskazany adres przybyła załoga Policji w składzie funkcjonariuszy M. P. oraz P. G., którzy po zauważeniu M. K. schodzącego z parteru, który rysopisem odpowiadał osobie wskazanej przez P. L. i którego zachowanie wydało im się podejrzane wobec szybkiej jego próby opuszczenia klatki, dokonali jego zatrzymania. Funkcjonariusze w plecaku posiadanym przez M. K. ujawnili rękawiczki robocze, łom, wiertło, oraz śrubokręt. W trakcie rozpytania M. K. oznajmił funkcjonariuszom, że usiłował włamać się do mieszkania nr (...) przy ul. (...) jak również, że pod tym samym adresem w grudniu 2015 roku włamał do lokalu nr (...) skąd dokonał kradzieży między innymi złotego łańcuszka oraz laptopa. Z uwagi na powyższe okoliczności M. K. został zatrzymany a następnie po przewiezieniu do (...) wa(...).

W wyniku uszkodzenia drzwi właścicielka lokalu W. L. (2) poniosła szkodę w wysokości 300 złotych

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o: wyjaśnienia oskarżonego M. K. (k. 64, 123, 178 - 179); zeznania pokrzywdzonych M. S. (k. 39, 179 - 180); M. R. (k. 41 - 42, 178, 180 - 181); W. L. (1) (k. 13); zeznań świadków P. L. (k. 18); M. P. (k. 21 - 22); protokół zatrzymania (k. 2); protokół przeszukania (k. 5 - 7); protokół przeszukania (k. 9 - 10); zawiadomienie o przestępstwie (k. 12); protokół oględzin (k. 15 - 16); protokół oględzin (k. 36 - 37); dokumentację fotograficzną (k. 48); protokół eksperymentu procesowego (k. 69 - 70); oraz zdjęcia (k. 71, 125 - 126).

Oskarżony M. K. dwukrotnie przesłuchany w toku postępowania przygotowawczego (k. 64, 123) przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Wyjaśnił, że w dniu 27 czerwca 2016 roku postanowił włamać się do mieszkania. Nie miał upatrzonego konkretnego mieszkania. W plecaku miał, łom, śrubokręt, wiertło oraz rękawiczki. Oznajmił, że blok wybrał z uwagi na okoliczność niedziałającego domofonu. Po wejściu do budynku wybrał mieszkanie, którego wejścia chroniły stare drzwi. Zaczął je wyważać. Oznajmił, że z uwagi na to, że drzwi te nie chciały puścić, zrezygnował i zszedł na dół, gdzie został następnie zatrzymany przez dwóch umundurowanych funkcjonariuszy Policji, którzy akurat wchodzili na klatkę schodową. M. K. wyjaśnił także, że na początku grudnia 2015r. w tym samym bloku mieszczącym się przy ul. (...) dokonał włamania za pomocą łomu do mieszkania nr (...). Zabrał wówczas z jego wnętrza laptop oraz złoty łańcuszek. Oznajmił, że sytuacja ta miała miejsce dawno i nie pamięta już czy zabrał stamtąd również zegarek. Wszystkie te rzeczy sprzedał następnie na B. R.. Wyraził żal za swoje zachowanie. Podczas rozprawy (k. 178 - 179) oskarżony M. K. ponownie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i po odczytaniu uprzednio złożonych wyjaśnień potwierdził je jako zgodne z prawdą. Po raz kolejny wyraził żal za swoje zachowanie i obiecał swoją poprawę.

Sąd zważył co następuje:

W ocenie Sądu, w świetle zgromadzonych w sprawie dowodów, wina oskarżonego M. K. jak i okoliczności popełnienia przez niego zarzucanego mu czynu nie budzą żadnych wątpliwości. W niniejszej sprawie Sąd nie napotkał przy tym na trudności związane z ustaleniem stanu faktycznego. Należy bowiem wskazać, że wszystkie przeprowadzone w sprawie dowody osobowe wzajemnie się uzupełniają tworząc tym samym jasny obraz zdarzenia. O popełnieniu przez oskarżonego przestępstwa świadczą zebrane w sprawie dowody.

Wyjaśnienia oskarżonego M. K. (k. 64, 123, 178 - 179) Sąd uznał za wiarygodne. Oskarżony nie tylko przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, ale też w żaden sposób nie kwestionował, że usiłował dokonać włamania do mieszkania przy ul. (...) czego w ostateczności nie udało mu się dokonać wobec niemożliwości pokonania zabezpieczenia w postaci drzwi od przedmiotowego lokalu. W żaden sposób nie przeczył także, że dokonał włamania do mieszkania nr (...) przy ul. (...). Co więcej jak wynika z treści złożonych przez oskarżonego wyjaśnień oznajmił, że z w/w mieszkania dokonał kradzieży także złotego łańcuszka. Złożone przez oskarżonego wyjaśnienia są logiczne i nie budzą najmniejszych wątpliwości, tym bardziej, że w pełni pokrywają się nie tylko z zeznaniami przesłuchanych w sprawie osób pokrzywdzonych i świadków, ale korelują także z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w aktach sprawy.

Wiarygodnością Sąd obdarzył również zeznania pokrzywdzonych M. S. (k. 39, 179 - 180) oraz M. R. (k. 41 - 42, 178, 180 - 181). Pokrzywdzeni jasno wskazali, że w zamieszkiwanym przez nich lokalu miało miejsce włamanie i że w jego wyniku zostało zabrane mienie w postaci laptopa marki T. oraz złotego łańcuszka, należące do M. R. w tym przywłaszczony został również zegarek marki C. należący do M. S.. Z treści złożonych przez M. R. i M. S. zeznań bezspornie wynika także, iż drzwi od przedmiotowego mieszkania zamknięte były na górny zamek, który w wyniku włamania uległ uszkodzeniu. Pokrzywdzeni wiarygodnie przedstawili także rodzaj oraz wartość skradzionych rzeczy. W tym miejscu zaznaczyć należy, że wprawdzie podczas składania zeznań w toku postępowania przygotowawczego obydwaj pokrzywdzeni nie wskazywali, że w wyniku włamania doszło także do utraty należącego do M. R. złotego łańcuszka, to jednak okoliczność tą przekonywująco wyjaśnili podczas rozprawy. M. S. oznajmił bowiem, że w chwili wzywania Policji nie wiedział on jeszcze o tym fakcie, a M. R. stwierdził, że mówił o tym na Policji ale nie wie dlaczego nie zostało to zapisane. Zresztą fakt przywłaszczenia podczas dokonanego włamania również złotego łańcuszka wskazywał sam oskarżony i to zarówno w chwili składania wyjaśnień w toku postępowania

przygotowawczego jak i podczas rozpytania przez funkcjonariusza M. P., co wyraźnie wynika ze złożonych przez tego świadka zeznań. Jednocześnie Sąd przyjął za wiarygodną wersję podnoszoną przez M. R., że powodem, dla którego nie zauważył podczas podpisywania protokołu przesłuchania, że nie ma w nim wzmianki o złotym łańcuszku był duży stres spowodowany tak okolicznością kradzieży jak i przesłuchaniem na Policji. Zeznania pokrzywdzonych są spójne i zgodne z ustaleniami poczynionymi w toku postępowania dowodowego oraz korelują z wyjaśnieniami oskarżonego.

Za zgodne z prawdą Sąd uznał także zeznania pokrzywdzonej W. L. (1) (k. 13). Świadek potwierdziła swoimi zeznaniami, że do stanowiącego jej własność mieszkania znajdującego się przy ul. (...) miało miejsce usiłowanie włamania w wyniku czego uszkodzeniu uległy drzwi wejściowe do tego lokalu. Jednocześnie w treści swoich zeznań potwierdziła, że w chwili dokonywania włamania w mieszkaniu obecny był jej syn P. L., który przez wizjer widział zarówno sprawcę jak i sposób jego zachowania. Zeznania W. L. (1) są jasne, logiczne i znajdują potwierdzenie w treści zeznań P. L. oraz M. P..

Walorem wiarygodności Sąd obdarzył także P. L. (k. 18). Jak wynika ze złożonych przez tego świadka zeznań w dniu 27 czerwca 2016 roku był obecny w mieszkaniu w chwili gdy oskarżony M. K. usiłował włamać się do zajmowanego przez niego lokalu. Przez wizjer widział wówczas oskarżonego próbującego wyważyć drzwi co spowodowało, że postanowił telefonicznie zawiadomić o powyższej okoliczności Policję, którzy to funkcjonariusze w wyniku przybycia na miejsce zdarzenia zatrzymali oskarżonego. Z treści zeznań P. L. wynika w sposób niezaprzeczalny, że pomimo podjętej próby oskarżonemu nie udało się sforsować drzwi. Tak złożone zeznania znajdują odzwierciedlenie w pozostałym zgromadzonym w aktach sprawy materiale dowodowym w szczególności pokrywając się z zeznaniami W. L. (1) i M. P., oraz wyjaśnieniami samego oskarżonego.

Za przekonujące Sąd uznał także zeznania świadka M. P. (k. 21 - 22) a więc funkcjonariusza Policji, który w wyniku telefonicznego zgłoszenia przez P. L. dokonał wraz z innym funkcjonariuszem zatrzymania oskarżonego w chwili, gdy ten chciał pospieszyć oddalić się z miejsca zdarzenia. Z treści zeznań w/w świadka wynika, że w trakcie zatrzymania oskarżonego w posiadany przez niego plecak ujawnione zostały m.in. rękawiczki robocze oraz łom. Nadto świadek zeznał, że podczas rozpytania oskarżony nie tylko przyznał się do usiłowania włamania do lokalu nr (...) przy ul. (...) ale także do włamania do mieszkania nr (...) znajdującego się pod tym samym adresem skąd, co istotne jak stwierdził dokonał m.in. kradzieży złotego łańcuszka. Tak złożone zeznania są logiczne i znajdują potwierdzenie w pozostałych zawartych w aktach przedmiotowej sprawy dowodach. Ponadto wskazać również należy, że M. P. jest osobą obcą dla oskarżonego i zdaniem Sądu nie posiada żadnych motywów aby pomawiać go o coś czego nie zrobił.

Pozostałe dowody w postaci protokołu zatrzymania (k. 2), protokołu przeszukania (k. 5 - 7); protokołu przeszukania (k. 9 - 10), zawiadomienia o przestępstwie (k. 12), protokołu oględzin (k. 15 - 16), protokołu oględzin (k. 36 - 37), dokumentacji fotograficznej (k. 48), protokołu eksperymentu procesowego (k. 69 - 70), oraz zdjęć (k. 71, 125 - 126) miały znaczenie uzupełniające w sprawie. Odpis wyroku (k. 93 - 96), obliczenie kary (k. 97), odpisy orzeczeń (k. 99 - 101), oraz dane o karalności (k. 77 - 78, 105 - 106, 174 - 176) rzutowały na ustalenie wymiaru kary dla oskarżonego.

Zgromadzony i ujawniony materiał dowodowy w sprawie wyraźnie wskazuje na to, iż oskarżony M. K. wypełnił dyspozycję z art. 279 § 1 k.k. W świetle ustalonego przez Sąd stanu faktycznego nie ulega bowiem wątpliwości, iż oskarżony M. K. w dniu 10 grudnia 2015r. w W. przy ul. (...) dokonał kradzieży z włamaniem do lokalu mieszkalnego nr (...) poprzez uszkodzenie zamka w drzwiach wejściowych, skąd następnie zabrał w celu przywłaszczenia mienie w postaci laptopa marki T. o wartości 1500 złotych oraz złotego łańcuszka o wartości 1 000zł na szkodę M. R. a także zegarka marki C. o wartości 1 000 złotych, działając tym samym na szkodę M. S.. W tym miejscu należy nadmienić, że w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy w szczególności treść zeznań pokrzywdzonych, świadka M. P. oraz wyjaśnień samego oskarżonego Sąd dokonał zmiany opisu czynu ustalając, że oskarżony dokonał przywłaszczenia także złotego łańcuszka należącego do M. R.. Powyższe zachowanie oskarżonego wypełnia zatem znamiona z art. 279 § 1 k.k. Zgodnie bowiem z brzmieniem art. 279 § 1 k.k. kradzież z włamaniem zachodzi wtedy, gdy jej sprawca zabiera cudzą rzecz ruchomą (mienie ruchome) w celu przywłaszczenia w następstwie jakiegokolwiek fizycznego oddziaływania i usunięcia w ten sposób przeszkody materialnej będącej częścią konstrukcji pomieszczenia zamkniętego lub specjalnym zamknięciem tego pomieszczenia, utrudniającym dostęp do jego wnętrza.

Nie ulega wątpliwości, że stanowi kradzież z włamaniem sforsowanie zabezpieczeń zamkniętego mieszkania w wyniku uszkodzenia zamka w drzwiach wejściowych, aby dostać się do jego wnętrza i dokonać zaboru znajdujących się tam przedmiotów (laptopa, złotego łańcuszka oraz zegarka).

W przedmiotowej sprawie bezsprzecznym jest także, iż oskarżony M. K. wypełnił dyspozycję art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. W świetle opisanego stanu faktycznego i ujawnionego materiału dowodowego nie ulega bowiem żadnej wątpliwości, że oskarżony w dniu 27 czerwca 2016r. w W. przy ul. (...) usiłował dokonać kradzieży z włamaniem do lokalu mieszkalnego o nr (...) poprzez wyważenie drzwi wejściowych łomem, powodując tym samym straty w wysokości 300 złotych na szkodę W. L. (1), lecz zamierzonego czynu nie osiągnął z uwagi na niemożliwość sforsowania zabezpieczenia. Usiłowaniem jest zgodnie z art. 13 § 1 k.k. czyn podjęty w zamiarze popełnienia przestępstwa zmierzający bezpośrednio do dokonania, które jednak nie następuje. Brak dokonania oznacza, że zachowanie się sprawcy nie zrealizowało wszystkich znamion czynu zabronionego, w szczególności nie spowodowało skutku, do którego sprawca zmierzał. Zachowanie oskarżonego w przedmiotowym przypadku niewątpliwie charakteryzuje tego typu zachowanie. Oskarżony podjął bowiem czynności bezpośrednio zmierzające do realizacji swego zamiaru lecz celu swojego nie osiągnął z powodu od siebie niezależnego, to jest niemożliwości sforsowania zabezpieczenia w postaci drzwi wejściowych.

Żadnych wątpliwości nie może budzić przy tym okoliczność, iż czynów swoich oskarżony M. K. dopuścił się w ramach recydywy tj. art. 64 § 1 k.k. Zarzuconych mu w pkt I i II aktu oskarżenia czynów oskarżony M. K. dopuścił się bowiem przed upływem okresu pięcioletniego od odbycia w okresie od 03 lipca 2011r. do 16 maja 2013r. kary 3 lat pozbawienia wolności orzeczonej na mocy wyroku łącznego z dnia 03 czerwca 2008r. wydanego przez Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie III Wydział Karny sygn. akt III K 10/08 którym połączono wyroki Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie III Wydział Karny w sprawach o sygn. akt III K 366/05 za przestępstwo przeciwko mieniu z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. oraz o sygn. akt III K 1024/06 za przestępstwo przeciwko mieniu z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. (Odpis wyroku k. 93 - 96, obliczenie kary k. 97). Oskarżony M. K. w przedmiotowej sprawie działał zatem w warunkach powrotu do przestępstwa.

Przy wymiarze kary jako okoliczności obciążające Sąd potraktował uprzednią karalność oskarżonego M. K. (dane o karalności k. 77 – 78, 105 – 106, 174 - 176). Poważną okolicznością obciążającą stanowi działanie oskarżonego w ramach powrotu do przestępstwa w rozumieniu art. 64 § 1 k.k. Są to więc okoliczności związane z osobowością oskarżonego jego dotychczasowym trybem życia i przeszłością kryminalną. Na niekorzyść oskarżonego przemawia także znaczna szkodliwość społeczna popełnionych przez niego przestępstw.

Jako okoliczności łagodzące Sąd potraktował przyznanie się przez oskarżonego do winy co znacznie ułatwiło szybkie zakończenie przedmiotowego postępowania oraz wyrażenie przez oskarżonego skruchy oraz złożenie wyjaśnień.

Mając na uwadze zarówno okoliczności obciążające jak i przemawiające na korzyść Sąd wymierzył oskarżonemu M. K.:

- za zarzucany mu w pkt I aktu oskarżenia czyn karę w wysokości 1 roku pozbawienia wolności;
- za zarzucany mu w pkt II aktu oskarżenia czyn karę w wysokości 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

które to kary jednostkowe następnie połączył i wymierzył oskarżonemu M. K. karę łączną 2 lat pozbawienia wolności

Sąd doszedł bowiem do wniosku, iż jedynie orzeczenie wobec oskarżonego M. K. kary pozbawienia wolności stanowić będzie odpowiednią sankcją dla jego postępowania. W ocenie Sądu kara w tym rozmiarze uwzględnia wszystkie wyżej wymienione okoliczności, odzwierciedla ujemny charakter występku, którego dopuścił się oskarżony, jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu i spełnia wszelkie wymogi zarówno co do zasad prewencji ogólnej jak i szczególnej. Wobec bogatej przeszłości kryminalnej oskarżonego spowodowanej wielokrotnym popełnianiem przez niego przestępstw, z których uczynił sobie sposób na życie i utrzymanie, oraz wysoki stopień demoralizacji oskarżonego, Sąd nie mógł wydać kary łagodniejszej. Oskarżony mimo prawomocnych wyroków nie naprawił swojego postępowania i dalej lekcewał porządek publiczny. Wobec powyższego Sąd mając na uwadze zagrożenie

jakie oskarżony może stwarzać dla porządku prawnego jak również dla dóbr obywateli nie widzi podstaw do wymierzenia kary łagodniejszej a tym bardziej takiej, przy której możliwe byłoby skorzystanie z warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności. W ocenie Sądu czasowa izolacja oskarżonego wpłynie pozytywnie na proces jego resocjalizacji. Oskarżony przebywając w zakładzie zamkniętym będzie miał czas aby przemyśleć naganność swojego postępowania i proces ten spowoduje, iż w przyszłości podobnych przestępstw nie popełni. Także względy zarówno sprawiedliwościowe jak i wymogi ochrony społeczeństwa przed przestępczością sprzeciwiają się warunkowemu zawieszeniu wykonania kary.

Dodatkowo na podstawie art. 46 § 1 k.k. Sąd zobowiązał oskarżonego M. K. do naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych: W. L. (1) kwoty w wysokości 300zł, M. S. kwoty w wysokości 1 000zł, oraz M. R. kwoty w wysokości 2 500zł. Orzeczenie tego środka karnego jest konieczne, albowiem zobowiązanie oskarżonego do naprawienia wyrządzonej szkody ma na celu nie tylko zwrócenie pokrzywdzonym poniesionej straty w wyniku kradzieży ich mienia oraz dokonania zniszczenia drzwi, ale także uzasadnione jest potrzebą zapewnienia im poczucia sprawiedliwości. Tak orzeczony środek karny będzie stanowił dopełnienie orzeczonej kary i stanowić będzie dla oskarżonego dodatkową dolegliwość.

Na podstawie art. 63 § 1 k.k. Sąd na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności tj. od dnia 27.06.2016r. godz. 15:55 do dnia 28.06.2016r. godz. 17:10.

Na podstawie art. 44 § 2 k.k. Sąd orzekł przepadek dowodów rzeczowych szczegółowo opisanych w wykazie dowodów rzeczowych na k. 102 pod poz. 1 – 4 poprzez ich zniszczenie wobec ustalenia, iż rzeczy te służyły lub były przeznaczone do popełnienia przestępstwa.

Na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. T. kwotę 420 złotych do której należy wliczyć należny podatek VAT tytułem wynagrodzenia za obronę udzieloną oskarżonemu z urzędu.

O kosztach orzeczono zgodnie z art. 624 § 1 k.p.k. Sąd uznał, że M. K. nie będzie w stanie uiścić kosztów sądowych z uwagi na to, iż został zobowiązany do naprawienia pokrzywdzonym szkody a w chwili obecnej jest pozbawiony wolności.